

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
Львів, Ринок 4. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 501 060
"Банку Чеських Лісов"
Прага "Діло".
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
квартально 15.00
піврічно 30.00
річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СІТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ "ДІЛО" В ОБЄМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Убрання продає **Рот і Рудерфер**
Львів, Леґіонів 3/1. (над кіном Палас)

Чехи під протекторатом.

"ПОСЕРЕДНИК".

ПРАГА, ПАТ. Комітет Національної Спільноти, що його 23-го березня ц. р. поклав за президент Гаха, видав відозву, яка закликає всі верги чеського громадянства сконсолідуватися під прапором єдиної тоталітарної партії національної спільноти. "Чеський нарід — каже відома — якого історичною місією було посередничити між германським і слов'янським світом, знає спокійно на своє майбутнє і глибоко цить у свою честь і славу".

Відозва заповідає далі, що національне життя розбудується на трьох основних стовпах, яких будуть: національна спільнота, соціальна справедливості сперта на корпоративних засадах, мораль сперта на національних і християнських засадах. "Мусимо викоринювати — каже ця відозва — з нашого життя чужі елементи". Як прокламація вчисляє програмові гасла цієї партії, які своєю термінологією виразно нагадують німецьке "Крафт дурх Фройде", "Лібергел", італійське "Допольоворо" і т. д. Ця відозва перестерігає перед партійницьким довошицтвом і т. д.

ПРИСТУПАЮТЬ ДО ТОТАЛІТАРНОЇ ПАРТІЇ.

ПРАГА, 2. IV. ПАТ. Обі дотеперішні чеські партії, а саме Партія Національної Спільноти і Національна Партія Праці, які вчора зголосили своє приступлення до новоствореної тоталітарної Партії Національної Спільноти.

ПАРТІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛЬНОТИ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ.

ПРАГА, 2. IV. ПАТ. Голова Комітету Національної Спільноти Адольф Груби іменував членими організаційних комісарів Партії Національної Спільноти.

Мадярщина на власних ногах.

Середні комісії обох мадярських законодавчих палат прийняли у першому читанні проект протажидівського закону. Деякі промови звиняли, що голосують за законопроєкт тільки тому, що цього вимагає внутрішнє становище держави.

На запит одного члена палати, що є такі жакі члени на деяких рішеннях мадярського уряду свідки небажані закордонні впливи. Прем'єр Телекі відповів: "Я казав уже раз у палаті після і тут, і там, що мадяри на власних ногах. Так буде, доки не буде".

ПРОТЕКТОРСЬКЕ ВІДЗНАЧЕННЯ.

Німецький міністр закордонних справ Ріббентроп прийняв 1-го квітня бувшого чеського посла в Берліні д-ра Машноу на прощальній аудієнції і вручив йому з боку німецького канцлера Гітлера великий хрест "За заслуги перед батьківщиною".

ЗА ЧВЕРТЬ РОКУ.

ПРАГА, ПАТ. В березні згинуло в Польщі 348 осіб. За останній квартал згинуло 348 осіб, з них 16 англієв. Ранених було 375 осіб, з них 37 англієв.

ПІД ОДИН ШТРИХУЛЕЦЬ.

ПРАГА, ПАТ. На підставі розпорядку Комітету Національної Спільноти всі часописи, що виходять у Чехії та Моравії стали з 1-го квітня органом Партії Національної Спільноти, що саме твориться. Щоб не збільшувати числа безробітної інтелігенції вирішено, що покищо ніякого часопису не припинять.

ЗАБОРОНИЛИ ВИСВІТЛЮВАТИ ЧЕСЬКІ ФІЛЬМИ.

ПРАГА, ПАТ. Міністерство внутрішніх справ заборонило висвітлювати кільканацять чеських фільмів між іншими відому фільму "П. К. фельдмаршал" та фільму "Штефанік", що звеличує словацького визвольницького героя.

НЕПРИЯЗНА НАСТАНОВА...

Преса повідомляє, що в Моравсько-Остравській окрузі, особливо у самому місті, прийшло в останньому часі до нових інцидентів, які свідчать про неприязну настанову чеської людности супроти німецької влади. У зв'язку з тими інцидентами та протинімецькими маніфестаціями командант моравсько-остравської округи ген. Кайнер заявив представникам громадянства й органам місцевої адміністрації, що якщо інциденти повторяться буде проголошене засадниче обмеження громадянських свобод і прав місцевої людности.

АВТОСТРАДА БРЕСЛЯВ—ВІДЕНЬ.

ПРАГА, ПАТ. Будова автостради Бреславль—Відень через Моравію, посувається швидким темпом вперед. В неділю відкрили у Моравській Тшебові (на трасі автостради) великий готель, призначений для технічної служби, що занята при будові автостради. Готель у Моравській Тшебові примістили у старому монастирі Францішканів.

Самогубство полковника Валерія Славєка.

ВАРШАВА, ПАТ. В неділю у вечірніх годинах у власному помешканні полк. Валери Славєк наложив на себе руку стрілявши до себе з револьверу. Раненого полк. Славєка перевезли до шпиталю у небезпечному стані.

У мешканні полк. Славєк залишив лист, в якому застерігся, щоб ніхто не шукав за винуватими. Прокураторська влада веде слідство.

Подорож міністра Бека до Лондону.

МІН. БЕК ВИХАВ У НЕДІЛЮ.

ВАРШАВА, ПАТ. В неділю виїхав до Лондону мін. Йосиф Бек. На двірці прощали його англійський амбасадор Кеннірд з членами амбасадної місії урядовці міністерства закордонних справ з віцеміністром Я. Шембеком у проводі.

представники цілої низки суспільних товариств і багато представників польської та закордонної преси. Міністри товаришать віцедиректор політичного департаменту Йосиф Потоцький та секретарі Стаженський і Рогуцький.

Переговори з хорватами.

Югославинський прем'єр Цветкович виїхав до Загребу, щоб там перевести переговори та дійти до порозуміння з провідником хорватів д-ром Мачеком.

ри та дійти до порозуміння з провідником хорватів д-ром Мачеком.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ **КОВДРИ МАТРАЦИ** простирали — по шени — білія — полотна — ручники
обруси — коци — капи — ф'ранки — хідники
А. ПЕТРУШЕВСЬКИЙ Львів, Галицька 20.
 (давніше Коральницька 6).
 Телефон 213-33.
цінники даром.

ПОГОЛОСКИ ТА ФАКТИ.

Львів, 1. квітня 1939.

Минулий тиждень у Польщі був ущерть вивонений поголосками. Спершу польська преса з відомих причин про них мовчала — там голосніша була вулиця. Потім, коли дійсно сплітка прийняла дивергентні форми та вироджувалась у поширювання „ройбергешіх-тен“ — появились у польській пресі на тему цих поголосок цілі статті, разом із реєстром найбільш поширюваних „сензацій“. Вчорашня варшавська „АБЦ“ у статті „Сплітки“ (ч. 95 з 31. м. м.) стверджує, що „сплітки трапили на податлиний ґрунт... Громадянство здало іспит, а проте люди вірили у ріжні, нераз зовсім абсурдні відомості, найбільш фантастичні сплітки, повторювані у добрій вірі“. Атмосфера, виворена повинно таких поголосок, стала така прикра, що уряд уважав за відповідне видати півофіційний комунікат з рішучим впереченням, що ніхто Польщі не представляє „ніяких ультимативних вимог ані не робить ніякої пресії“. Все-ж — добре поінформована польська преса не заперечує, що могли бути деякі „сугестії“, які проте не покриваються з вітками, що їх поширює московське радіо та частина закордонної преси.

Ми сплітками ніколи не займалися — ані українськими ані польськими — і тому не вважаємо за відповідне і сьогодні входить в їх аналіз. Тому й залишаємо на боці настрої, серед яких живе польське громадянство, обмежуючись до реєстрації фактів. Але, коли аж річ іде про факти, то в останніх днях маємо до діла з такими фактами, які мають не тільки загально-державне значіння і торкаються безпосередньо всіх громадян, але й викликають зацікавлення всього світа.

Ото ж безумовно Польща стала в останньому тижні осередком уваги міжнародної опінії. Після „добровільної“ передачі Мемелю III-й Німеччині — рубя стануло питання: хто на черзі? У відповідь на це питання прийшла дійсно стихійна польська психічна мобілізація впарі з цілою низкою маніфестаційних актів і політичної консолідації на спільному фронті оборони перед усякою евент. німецькою агресією. Разом із тим характеристичним фактом прийшла кампанія німецької преси, яка вперше від підписання польсько-німецького пакту порозуміння почала атакувати Польщу та в гострій формі розпитуватись про положення німецької меншини у Польщі. Тому, що устійнилось уже таке „звичайне право“, що той німецької преси завжди є предвісником якоїсь офіційної німецької політичної акції — тими німецькими голосами, тією польською психічною мобілізацією та згаданими поголосками, розсіваними на хвилях етеру, живо зацікавився європейський Захід. Динаміка німецької експансії з одного боку та становище всього польського громадянства з другого дійсно не залишали ніякого сумніву: якщо німецький наступ заторкнув би польські державні землі — тоді прийшло б до війни. Питання, як має до цієї можливості поставитись європейський Захід, той, який взяв на себе завдання боронити світ взагалі перед війною, становило предмет найбільш гарячкових нарад, що покінчилися вчора декларацією Чемберлена: Велика Британія обіцяє дати поміч Польщі на випадок німецької агресії.

Ця подія має передовсім тому велике міжнародне значіння, що вона остаточно кааде край дотеперішній засадничий англійський політичний лійні — не втручатись у справи європейського континенту так далеко, щоб треба обтяжуватись якимись військово-політичними зобов'язаннями. Пригадаймо, що навіть коли річ ішла про безпеку королівства Франції, то англійська прилюдна опінія була поділена: така велика була після війни нехоть англійців ангажуватись для якихнебудь чужих інтересів, дарма, що територіальний стан по другому боці каналу Ля Манш був для англійської державної рачі завжди „своєю“ справою. Потім безліч разів англійські державні лійні підкреслювали, що коім рейнського пакту Англія не

має ніяких інших зобов'язань на європейському континенті, таких, які могли б її втягнути у війну, та ніяких таких зобов'язань на себе не приймає. Через те і нехоть Англії до франко-совітського пакту, через те вічна роля Англії як посередника поміж Францією і її німецьким та італійським противником, щоб через евент. конфлікт союзниць Франції самій не заплутатись у війну. Та генеральна лійня англійської політики казала п. Чемберленові займати відоме становище у Мінхені та потім посередничити між Францією і національним урядом Еспанії. І навіть після вмаршу німецьких військ до Праги та перелому у французькій та англійській прилюдній опінії — англійська стриманість була така глибока, що Англія погодилася шонайбільше на гарантії для Бельгії, Голандії та Швейцарії. І коли нині чуємо про гарантії і для Польщі — то це справжній переворот у післявоєнній англійській політиці.

Другий надзвичайно цікавий момент тієї декларації — це закордонна політика Польщі. Ми неоднократно вказували на ту географічну ситуацію Польщі, яка заборонює її керівникам вважатись виразно чи то з державами осі Рим—Берлін чи з протинімецьким блоком. Тактика нейтральності казала зберігати і давній військово-політичний союз з Францією та Румунією і 10-літній пакт порозуміння з Німеччиною, і пакт неагресії з Світами, і маніфестува-

ти приязнь супроти Мадярщини та Італії. Останні події не змінили ситуації настільки, щоб Польща явно зривала з тією своєю засадничою лійнею: тому її нехоть приступати до антикомітернівського пакту, що було б маніфестацією солідарності з державами „осі“, і нехоть приступати до проєктованої Світами якоїсь коаліції „загрожених держав“, такої, яка мала б вразити протинімецьке вістря. Декларація Чемберлена є тією дипломатичною формулою, яка надалі дозволяє Польщі зберігати віліну руку, даючи їй одночасно такий аргут, яким є обіцяна допомога Англії.

У зв'язку з цим набирає багато поважнішого значіння подорож п. Бека до Лондону, яка вона мала її раніш. Тепер уже годі казати лише про „куртуазію“, „сондування настроїв“ чи зацінення торговельних взаємин. Актуальностає теж англійська позичка для Польщі, бо у зрості польсько-державного воєнного потенціалу Англія заінтересована вже тепер безпосередньо. Однак саме тому, що декларація Чемберлена тягне за собою деякі дальші зобов'язання і практичні наслідки — можна сподіватись якоїсь протинакції тотальних держав. Тому міжнародна ситуація входить знову у новий цікавий період.

Стара Ліга Націй, чи нова Європа?

(Від нашого кореспондента).

Женева, 27. березня 1939.

Це альтернативне питання може видатись просто смішним, особливо в своїй першій частині, бо Лігу Націй вважається для європейської політики за мертву і поховану. Але дух Ліги ще носиться над європейським хаосом, і знаходяться „політики“, що мріють ще про поворот „жєневських“ відносин в Європі. Коли полпреда Майського запитали в Лондоні, що зробить совітський уряд в разі нападу Німеччини на Румунію, то він відповів, що його уряд буде радити скликати конференцію всіх держав, що унаважують себе загроженими „агресорами“. До цих держав мали б належати на думку московського уряду не лише держави, що сусіднують безпосередньо з Німеччиною, але й балканські держави, такі як Греція чи Туреччина. Ця пропозиція викликала слушну увагу деяких органів європейської преси, що така конференція дуже мало ріжнилася від Ліги Націй, та що було б значно простіше активізувати жєневську установу. В цім напрямі почали негайно акцію і ріжні московські агентури в Європі. Вислід цього виявився незвичайно швидко. Не лише держави південного сходу Європи, але скандинавські держави і навіть і найближчі сусідки великих демократій зазначили як на команду свою найбільш рішучу нейтральність. Проект конференції якихось восьми держав довелося зредувати до чотирьох, потім рішено чекати участі Польщі в ній до відвідін полж. Бека в Лондоні; але й наради з московським урядом не дали бажаних вислідів, між іншим ніби тому, що він домагався розтягнути систему „колективної безпеки“ до берегів Тихого Океану. План відновлення Ліги скінчився покищо демонстраціями франко-британської політичної і мілітарної солідарності при відвідинах президента Лебрана в дружиною в Лондоні.

Але те, що не далось здійснити, лишилося на жалі в психічній і політичній підході деяких англійських і французьких політичних кол. Сьогоднішній „Журналь де Жєнев“ дав місце одному французькому голосові, а саме досить відомому французькому політикові, Анрі Лемері. Він зазначає, що Ліга, яка викликала спочатку великі надії, попала в пустомельщину і неміч. Причину цього автор бачить в тім, що творці нового ладу в Європі забули оперти право на снай, тому від політичної будови 1919 о.

лишилося лише те, для повалення чого треба було б ужити сили, і що треба б ризикувати і бударитись з силами шонайменше ріжними, коли не більшими. Висновок його з цього той, що Великобританія та Франція повинні організувати спільну оборону не втрачаючи ані хвалки. Проти найбільшого зросту оборонних сил цих держав самих по собі не може розуміється протестувати ніякий розсудливий політик у Жєневі. Але як тут, так і в багатьох інших державах вказують на те, що кожна співпраця західних великодержав з Московщиною може лише ослабити їх сили моральні, політичні, а тимчасами і мілітарні. Не випадково очевидно зазначає англійська преса, що відпоручник Великобританії, який перебуває тепер у Москві, обмежується покищо до господарських нарад.

Варто зазначити досить характеристичний факт, що, коли в плянах „оборони малих держав перед агресорами“ говорилось навіть про відновлення старої ролі Ліги, то в справі Середнього Моря поставлений на денний порядок європейської політики невідомою промовою Муссоліні, преса про Жєневу взагалі навіть не згадує. Причиною цього очевидно те, що наспридує. Великодержави заторкує безпосередньо, тимто і шукають вони для подолання реальних засобів, а не жєневських, тимто і про ССРСР в зв'язку з нею найменшої згадки немає. Хоч в еспанській війні з ним числилися як з державою, що має „інтереси“ на Середземному Морі. Обговорюючи промову Муссоліні „Журналь де Жєнев“ підкреслює той уступ її, де говориться: „Барикаду, яка відокремлювала італію від Франції, в значній мірі усунуто з моментом, коли еспанська війна знищила не тільки фронт, а навпаки, большевизм“. Позитивні жєневські зрештою також, як і перекладає частину французької та англійської преси, звертає особливу увагу на те, що ця промова ані трохи не відтинає шляху до переговорів, та на те, що це уважає довгий період миру потрібним для Європи. Досить характеристична є також її постановка, що ані в Парижі, ані в Лондоні видно найменшої охоти лучити в якійсь спосіб італійські ревіндикації зазначені у промові короля та Дуче з останніми подіями на півдні сході Європи, навпаки — помітно зростає задоволення з нагоди відсунути їх на другий план.

Дипломатична акція в Парижі і Лондоні
триває далі. Але настільки вона має на меті від-
новити "колективну безпеку", що була основою
старої Ліги, вона виглядає на успіх не має. Що-
до цього ніякого сумніву не може бути, тому й
немає жодякого наміру скаликати навіть Раду Ліги
перед її транзною сесією. Але нема на жаль і
певності щодо того, що Європа стане незабаром
своєю своєю відновлення. М. Данько.

Господарський декрет Генляйна.

ПРАГА, ПАТ. Декрет Генляйна, який забороняє диспонувати правом власності та іншими річечними правами, як теж облігаційними правами, зв'язаними з майном, що знаходиться в жидівських руках, одночасно низка інших протижидівських розпорядків господарського характеру (заблокування вкладів у грошових банках, замкнення сейфів і т. д.) викликали в чеських колах помітну тривогу. На підставі більш чеських господарських кол, майно, що знаходиться в жидівських руках, дає к. 70 мільярдів корон, з того 30 мільярдів припадає на різні маетки. Заборона диспонувати такою майжею частиною майна, яке знаходиться в Чехів і Моравії дасть німцям, безсумніву, змогу опанувати господарське життя того краю.

РЕЕСТР ЖИДІВ І ПОЛІОН МАЙНА У ЧЕХІІ.

ПРАГА, ПАТ. Президент Гаха затвердив рішення у справі приладження реєстру життєвого майна. Це рішення ухвалено перед кількома днями Комітетом Народньої Єдності

Італійська преса про промову Мусолінія

РИМ. ПАТ. Джіованні Ансальдо обговорює в штабхатх „Іль Телеграфо“ стан Італійсько-французьких взаємин і приходить до висновку, що промова прем'єра Даладієра виявляє негрі Франції сплатити супроти Італії довг із 1915 р.

"Трибуна" коментуючи промову Муссоліні, висловилася в Калябрії, пише, що мова Муссоліні є виявом нової могутності Італії, яка ніколи не була так об'єднана, як сьогодні.

„Новельо д'Італія“ у статті „Рахунок“ все «випити» твердить, що нове французьке „ні- ні“ не може схитнути спокою, який панує в українських народі. тимбільше, що те „ніколи“ було передбачене

НАЦІОНАЛЬНА АРМІЯ ОБСАДЖУЄ ДАЛІ
ЕСПАЇЮ.

БУРГОС, ПАТ. Комунікат еспанського національного командування повідомляє, що націоналістичне військо обсадили в п'ятницю без перешкод далішні терени м. ін. міста Альмерію, Ілорда і важку військову пристань Картахену. Їхня насаєднені різісно витало національну армію.

Німеччина не думає виступати проти Польщі.

РИГА, ПАТ. Часописи, поміщуючи вістки про втечу мін Бека до Лондону, підкреслюють, що таким чином упали всі поголовки, боу-ліну хімістр Бек мав відложити подорож до Англії. Часописи повідомляють теж із Лондону.

що Німеччина не думає вживати ніяких заходів;
схремованих проти Польщі.

Англіїські пояснення промови Чемберлена.

У британських урядових колах подали вчорашнього пресі пояснення, що рішення президента Чимберлена зложити у Палаті Громад запитання на завтрашньому дні, не було спричинено жодними привожами інформаціями, що були б затані перед прилюдною опіцією. З тої причини головному увагу звернули

Німецька дипломатична акція в Болгарії

МЕДИЧКА ДИПЛОМАТИЯ
ЛОНДОН. ПАТ. Деякі англійські часописи надали інформації, які вказують на те, що Англія заохочувала дему дипломатичну роботу Болгарії. Деякі "Експрес" місцеві телеграфи на цю тему, підкреслюючи, як сповідані в Берліні відкрити болгарський посол Коссеіанова, який буцімто німцько-румунською умовою.

що може сильно пошкодити болгарському експортові до Німеччини.

«Юоз Кропика» заперече ці вістки, заявляючи, що господарські переговори, що мають унормувати взаємні платності, ведуться вже від довшого часу. Якщо болгарський прем'єр Кюсєлєвлов зложить у Німеччині візиту, то вони матиме наскоїзіє квотуаційний хаовактер.

Найпевніша льоката малих капіталів.

Купуйте уділи наших торговельно-промислових підприємств:

по зл.	500'00
" "	1.000'00
" "	2.000'00
" "	5.000'00

Інформації „Прем-банк“, фінансова порада, Львів Гродзіцьких 1.

3 польської преси.

Чи буде війна?

ція не відмовляється від переговорів, коли дістане від Італії конкретні пропозиції.

„Це вже дуже багато — каже п. Ш. — ці слова то аказівка, що Франція переговорюватиме, отже нема, принайменше покищо, безпосередньої небезпеки, що вибухне збройний конфлікт. У цьому моменті йде про те, хто зробить перший крок, хто витягне руку. Італійська опінія бажає, щоб це зробила Франція, Париж думає навпаки. Але це дрібниці, багато важливішою справою є ствердження, що обі сторони хочуть переговорювати.”

— Які є вигляди на мирну полагоду конфлікту? Автор аналізує Італійські вимоги та міркує, чи вони адекватні у життєві інтереси Франції.

„Італійські вимоги: Туніс, Джібуті і Суєзький канал — це життєва необхідність, без управління тих справ Італія не може вихіснувати очові абіссинської перемоги. Це мінімальні вимоги, тимбільше, що Італія не спрещувала, а якій мірі хоче їх полагати, отже торг та уступки не виключені. Без порту Джібуті, без свободномирної смуги, без участі в управлі Суєзького каналу, без перебрання більшої пачки акцій залізниці Джібуті — Адаїс Абеба Рим не може експлуатувати природних багатств Абіссинії, італійська енергія не має де виявитися.

„Чи Італійські вимоги порушують життєві інтереси Франції? Ні, Ані порт у Джібуті, ані справи Суецького каналу, з якого французька флота користає у значно меншій мірі ніж Італія, ані деякі привілеї для Італійської людності в Тунісі, не загрожують французьким інтересам; уступки в цих проблемах не є престижовою справою і тому висунення мінімальної програми Італійських вимог дозволяє здогадуватися, що з цього приводу Франція не витягне шаблі. Тимбільше, що англійський приятель зробити усе, щоб не своїй союзниці вилоткувати. В Англії є сильні надії, що множиливання Італії доступу до Абіссинії відтягне Рим від спілки з Берліном, або щонайменше дуже пошкодило порушить „вісь“, а це у свою чергу матиме важний вплив на монтування протинімецької коаліції.“

Ця справа не представляється так яскраво, легко на думку іриського кореспондента „Газети Польської“, г. Генрика Кораб-Кукарського. У своїй статті п. н. „Прочитай реакцію“ (ч. 9) з 1-го квітня в р.) пише, що італійсько-французьке відрушення залезе відчуті всюдні створюючі атмосфер, моря, океанів, стабілізації, демобілізації і т. д.

„Але щоб до того дійшло — пише він далі — треба ввести до сусідських французько-італійських взаємин багато простоти, широти і лояльності. Не виглядає, щоб воно було так досі. Гра надто скомплікована і надто багато річей скривають, що у Франції, яка — правильно чи ні — звикла до відкритих карт, викликає деяке хвилювання, спрямоване не тільки проти Італії, але також проти власного уряду.“

Французьке громадянство — каже п. Кухарський — має жалі до міністра закордонних справ Боніета, який — до речі сказати — є прихильником зближення з Італією, що він дещо з останньої італійсько-французької політики промовчав перед ним і дещо недоговорив. Між іншим він не проголосив, що Італія вже в ноті з 17-го грудня м. р. до французького уряду спрещувала свої вимоги щодо Тунісу, Джібуті та Суєзького каналу. Згаданою нотою Італія виповіла також договір, що його 7-го січня 1935. р. підписав був у Римі тодішній французький прем'єр Ляпелль. У часі закінчення того договору Мусоліні заявив був, що Італія не має до Франції ніяких претензій. І ось саме тепер іде про те, чи після такої заяви Італія має сьогодні право висувати якінебудь вимоги до Франції. Бо коли Італія перейшла до денного порядку

над тією заявою Мусоліні, то які є вигляди на те, що навіть якісь уступки щодо її тепершніх вимог впаді П задовольнить.

„У французькому уряді є ще великий опір проти того, щоб навязати переговори в Римі. Кількох міністрів, пп. Сарро, Зай, Мандель є тієї думки, що не варто. Вони гадають, що Італія не спиниться на висунених тепер концесіях. Вони приважують особливе значіння до теорії Мусоліні, згідно з якою Середземне Море є важним італійським життєвим тереном експансії. Вони уважають, що Франція, що має в західному і східному басейні значну частину середземноморських берегів, має щонайменше такі права, яких не повинна наражувати на передчасні уступки.“

Але, як орієнтується п. Кухарський, становище згаданих міністрів покищо не перемогло. Більшість міністрів станула на тому становищі, що треба переговорювати з Італією питання тільки, хто має почати... На всякий випадок Франція, і уряд і прилюдна опінія, йдуть покищо теж за гаслом, яке кинув у своїй промові Мусоліні: треба зброїтися! Що буде далі — побачимо. Самі зброєння, хочби й найінтенсивніші — це ще не війна. Може навіть навпаки!

6% дивіденду

виплачує за 1938 рік
ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзкіх 1/1. п.
Тел. 292-15 і 200-15.

Нині ми не знаємо, які права хотять дати мадари не то українцям Пряшівщини, але не знаємо тих прав, що їх мала б дістати територія Карпатської України. Яка сильна буде Мадярщина це вже тепер залежить менше від неї, а більше старо-веського, отже від Ужу по Попрад, не від тих, що потуркують її домаганням.

Володимир Огоновський.

Припинили діяльність товариств.

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ КРУЖКА „ОРЛИ“ КАУМ У ГОРОДКУ.

Повітове староство в Городку повідомляло письмом з 29. березня ц. р. до ч. Поль. 6/47/39 годову кружка „Орли“ КАУМ о. Е. Роздольського в Городку, що на основі ст. 16. закону про товариства з 1932. р. припинює діяльність згаданого кружка тому, що „його діяльність загрожувала безпеці, спокою та публічному ладові“. Одночасно староство назначило куратором кружка Ст. Ляпту, емеритованого комісара скарбової контролі, до ведення справ кружка та зокрема до управи маєтком кружка. В мотивах свого рішення староство подає, що підчас ревізії 1) знайдено за таблицею заборонену книжку „Кобзар“, видану поза межами держави; 2) при кружку створено т. зв. доріст молоді без повідомлення староства; 3) підчас викладів уживано забороненої мапи, що представляла неправдивий стан українського посідання; 4) вишкіл українського доросту вів за згодою предсідника Роман Стець, кількакратно караний за протидержавну діяльність і тепер припинений.

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ“ В ЛІСКОВІ.

Жидачівське староство припинило діяльність читальні „Просвіти“ в Лисковій і товаришеске староство припинило діяльність читальні „Просвіти“ у Пшеничниках за те, що — як подає ПАТ — діяльність тих читальень виступала проти обов'язкових законів і загрожувала таким чином безпеці, спокою та публічному порядку.

Сокальське староство припинило діяльність таких українських товариств у повіті: в Угрюміві читальню „Просвіти“ і „Сокіл“, у Мошкві читальню „Просвіти“, кружок „Рідної Школи“ і кружок „Союзу Українок“; у Ваневі Себенці та Пивовищині читальні „Просвіти“. Це сталося — комунікує ПАТ — внаслідок „вироків української молоді проти спокою мешканців польської і руської національності і крім цього діяльність, що загрожувала безпеці, спокою та прилюдному порядку“.

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ У ЗАВІР'Ю.

Повітове староство в Перемишлянах рішенням з 28. березня ц. р. припинило діяльність чотирьох українських товариств у За-двір'ю, пов. Перемишляни, тому, що їх діяльність загрожувала безпеці, спокою та публічному ладові“.

Чай Прівес

сильно заважний
дуже вишуканий
під гарантією природи
ний неперфумований

Знак охороняний

Кожний моток ниток до вишивання

М. Е. Ц. — КАМЕЦА — Ц. М. С.

Ви повинні закупувати

лише в кооперативі

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

Ревіндикація Пряшівської Землі.

Лише десять днів утішалися словаки незалежністю мадярів і вірили в непорушність границь своєї держави. Але десять днів після переходу кордону Карпатської України й опанування Карпатської України в більшій частині мадари перейшли від Перечини та Березного на Собранці та Сини на Словаччині. Правда, далеко в глиб Словаччини мадари не посунулися, але не завернулися назад до границь, лише завісили зброю для переговорів, хоч і словаки і мадари повідомляли про порушення перемир'я з однієї або другої сторони.

Водночас йдуть переговори в Будапешті для встановлення чи зміни східної границі Словаччини. Одно слово: Словаччина під примусом буде мусити поступитися Мадярщині тією територією, чого ніхт не хотіли зробити ні Чехо-Словаччина ні Словаччина в користь Підкарпатської Русі та Карпатської України. Двадцять років не хотіли справедливо провести границь і все держалися лише тимчасової границі, щоб могли й західній частині Карпатської України забрати, подарувати.

В 1919 р. територіальна комісія мирової конференції в Парижі встановила: „Демаркаційна лінія між словаками та русинами йде від села Чолу просто на північ до Ужгороду, так, що залізниця заліпається у Словаччині, а місто Ужгород у Підкарпатській Русі, а звідси здовж ріки Ужа до Карпат“. Рішення територіальної комісії мирової конференції дещо виправлено генеральним статутом для організації й адміністрації Підкарпатської Русі. А саме по думці 2-ої статті цього статуту влучено до Прикарпатської Русі 25 громад правобіч Ужа з містами Перечином і Березним, а вилучено до Словаччини три громади положені на схід від демаркаційної лінії і тимчасової державної (краєвої) границі. В той спосіб зазначено тимчасовий характер границі, а далі понехано етнографічний принцип. З боку політичної адміністрації тимчасова границя також не брала під увагу давній погляд і до Словаччини відійшла західна частина ужгородської жупи: частини повітів ужгородського, соборненського та копушанського.

Увесь час існування Чехо-Словацької Республіки чи федерації ні чехи ні словаки не хотіли чути про пересунення границі на захід і встановлення такої границі, що шанувала би права українського народу. На зв'язуючи на те, що українці живуть компактною масою у північно-східній Словаччині на теренах повітів соборненського, синицького, межляборського, гуменицького, вороніцького, стропківського, гірлівського, бардівського, сибінівського, хемарського, левинського, любовенського та старовеського, отже від Ужу по Попрад не хотіли чути про ніякі уступки. Автім тут на те

риторії великій 3.600 км² у 300 селах на 130.000 населення українці творять 80 відс., а словаки лише 15 відс.

Але мало того. Навіть західну частину Ужгородщини вважали країною, що могла би належати до Словаччини. Учений Гусек у своїй великій праці „Етнографічна границя між словаками та карпаторусами“ думав, що: „Ужгород, головне місто Підкарпатської Русі — ніколи не буде руським містом, лише чесько-словацько-руським, огнищем тої аккультурації західно-славянської із східно-славянської“. І це не був відірваний голос. Як лише треба було порозумітися зі словаками, чехи хотіли перенести столицю Прикарпатської Русі з Ужгороду до Мукачеве й західну частину Прикарпатської Русі віддати до Словаччини. Так було в лютім 1927 р. Лише рішуча постава карпатських українців не допустила до цього.

З другої сторони цей сам Гусек завзято боронить тимчасову границю. Він, правда, ще коли Чехословаччина була ціла та сильна (в 1926 р.), писав: „Нинішню границю між Словаччиною і Підкарпатською Руссю на Уж не можна змінити, бо вона оперта на справжніх (!) етнографічних відносинах і на волі самого народу (!), що в більшості не бажає собі (!) бути прилученим до Підкарпатської Русі... Одиначі та цілі громади будуть усе тягнуті до автономної Підкарпатської Русі, а з нею чи то до України чи кудінде, але суспільний розвиток народу буде цьому сильно бороздити... Про зміну політичних відносин не можна загально думати, новий лад в Європі потрібає довгий час. Світова війна і з революцією, Богу дякувати, за нами“. Так було увесь час. Аж до останніх днів не хотіли говорити на цю тему, або казали піджодати. Автім не прийшла ні світова війна, ні революція — лише віденський арбітраж і мадлярські ревіндикації.

Нині мадари виходять від того, що границя на сході Словаччини не була правильно встановлена, що на захід від цієї границі живуть „карпаторуси“, а Підкарпатська Русь належить до Мадярщини. Насправді апетити мадлярів куди більші. Вони не оперті на етнографічний чи історичний принцип, а на стратегічний, бо йде про опанування двох дуже важних залізниць Угьель (Нове Місто) — Лукив і Кошиці — Пряшів — Орля. Іде про опанування не лише північної частини Пряшівщини, заселеної українцями, але і південної, заселеної словаками. Мадари домагаються звороту 10.000 км² території з населенням 500.000, в чому 200.000 греко-католиків і 130.000 українців.

Українська частина Словаччини не мала ніяких прав, ніякої автономії, навіть культурної — всеж її положення було дещо краще від положення під мадлярським режимом по війні.

Бувшого міністра Керніка звільнили з в'язниці.

Б. посол, Б. міністр і Б. берестейський в'язень Кернік, що зголосився у польському посольстві у Празі та поставив себе до диспозиції влади, приїхав до Польщі 26-го березня і зараз посадили його до в'язниці у Седльцах. В неділю

прокуратор Окружного Суду у Варшаві взяв під увагу прохання д-ра Керніка і дав йому 6-місячку відпустки з в'язниці, з якої його зараз випустили.

Розбудова німецької флоту.

СПУСТИЛИ НА МОРЕ НОВИЙ ПАНЦИРНИК.

Дня 1-го квітня ц. р. у німецькому порті Вільгельмсгаген спустили на море другий панцирник „Тірпіц“. На це торжество приїхав канцлер Гітлер, якого привітали на двірці адмірал Редер, ген. фон Бравшвіц, ген. Міах, шеф поліції Гімлер та провідник фронту Праці д-р Лей.

З тієї нагоди адмірал фон Рот виголосив промову. Навязуючи до назви панцирника „Тірпіц“ він сказав: „Його завданням як могутньої одиниці відбудованої флоту буде проломати ворожий опір, що протиставиться змаганню Німеччини зайняти рівноправне становище між народами світу“.

Панцирник „Тірпіц“ має 35 тисяч тон вилору, довгий 211 м., широкий 63 м. Він має 8 гармат калібру 38 сантиметрів, приміщених у двох вежах, 12 п'ятинадцятиметрових

гармат та протилетунські гармати. Будували його від 1936-го року.

Після спушення панцирника на море канцлер „Шангорст“. В часі побуту на тому кораблі канцлер іменував команданта німецької воєнної флоту адмірала Редера „великим адміралом Третього Райху“ та передав йому з актом номінації булаву великого адмірала з написом: „Великому адміралові Третього Райху — Адольфу Гітлеру“.

У своїй промові при цій нагоді канцлер Гітлер подякував адміралові Редеру за його зусилля і працю над відбудовою німецької флоту та підкреслив, що це іменування припадає у 25-ті роковини праці адмірала Редера.

Французько-румунська торговельна угода.

Постанови торговельної угоди, яку румунська торговельна делегація підписала 31-го березня ц. р. з Францією у Парижі, такі: Румунія ввозить до Франції товарів за 600 мільонів франків річно. На 500.000 тон бензину, яку купує Франція, Румунія доставлятиме 490.000 тон з того 400.000 до Франції і 90.000 до колоній. Крім цього Румунія доставлятиме 50.000 тон мі-

неральних олій і 20.000 тон світляних олій. Умова передбачує, що Румунія доставить Франції також 800.000 тон кукурудзи і 40.000 деревних матеріалів.

З Франції Румунія дістане самоходи, мотори, автомобільні частини, фармацевтичні вироби, пряжу й етеричні олії.

Поразка рексистів при виборах.

Д-Р МАРТЕНС УСТУПИВ З МЕДИЧНОЇ АКАДЕМІЇ.

Д-р Мартенс, якого іменували членом медичної академії викликало затяжну кризу бельгійського уряду, вислав до короля письмо, в якому просить, щоб король звільнив його зі становища члена медичної академії. У цьому письмі д-р Мартенс пише, що складає це прохання зки ще відомі висліди виборів, щоб не допустити до помилкової інтерпретації його становища. Д-р Мартенс підкреслює, що до свого іменування він ставився як до наукового відзначення, а тимчасом воно стало причиною політичних непорозумінь між партіями. Тоді він не міг уступити, але тепер, коли вибори закінчені, він це робить.

Уступлення д-ра Мартенса з академії дасть змогу лібералам взяти участь в новому уряді. Майбутній кабінет спиратиметься мабуть на традиційні постави трьох партій: більшовисти і не матиме труднощів, як, приєднаювали розвивувати парламент.

Перші неофіційні висліди виборів у багатьох округах свідчать про те, що ліберали і католики здобули перемогу коштом рекс-

стів. Соціалісти в порівнянні з виборами у 1936-ому році мали тепер менший успіх.

Спорт.

Дрогобич. ЮНАК—УКРАЇНА 3:2 (1:0).

На цих, важких для обох дружин змаганніх збралася рекордова скількість публіки, в тому більшість українців, які ждали перемоги своєї дружини. Та Україна старим звичаєм заграла агресивно, без енергії, хоч може й ефективно для ока. Виступає агадати, що напад України вдался у першій половині всього 2 стріли на ворота (оба Скоцень II). Слабо грала залога, зокрема Скоцень I, який створював не раз небезпечні ситуації під власними воротами. Юнак грав б'яло, асж такі його некомпліковані акції та агресивність вистачили, щоб досягнути перемоги. Найслабшим змагуном України поруч Скоцень I, був Тихонів на лівому крилі. Найкращим змагуном на гриші був Скоцень II, який грав з жертвеністю і пробово. Наймен розігрався шоймо у другій половині.

Гра почалася нервовими акціями обох дружин, причому в деяких змагунах України помітна була не тільки нерішучість, але й боязливість. Україна бавилася в ефективні трики, зате Юнак виявляв більшу агресивність. Перші ворота здобув Юнак у дуже дивних умовах. Романець узяв м'яч на голову та Кручек у тому менті відбивав м'яч рукою до воріт. Не зважаючи на протести змагуна і частини публіки, суддя признав ворота. Україна мала нагоду вірваняти, але в нападі не було кому рішитися на стріл. Не зважаючи на асгу передатку України, половина закінчилася без змін.

У другій половині Україна здобуває вірвання із пробово Скоцень, який стріла найефективніші ворота дня. Та вже незагом Кручек здобуває з підворітного замідання, не без зими залоги другі ворота. Другі ворота для України здобув із карного Міхалом. Здавалося, що цей вислід уже закінчиться без змін, тим більше, що деякі грачі почали грати на час. Та несподівано, по стріл з рогу Макомаский здобуває для Юнака треті, перемовні ворота. Таким чином дружина чорночервоної знову своєю програмою на промішні роцарує українських глядачів, які приходять не раз на виступи України в припадках околнці.

Висліди 4:000. Суддява добре, поза одню фатальною помилкою в біда.

Львів. СЯН—РКС 1:1 (0:0).

Відплатні змагання РКС-у зі Сяном закінчилися нерішеним вислідом, який слід уважати успіхом нашої перемиської дружини. Таким чином Сян здобув на РКС-ові три пункти. Самі змагання були би справді гарні, якби не фатальне гриво, яке творило просто велике багно, що покидало у тобах четвертинних гриво. По-

якінебудь приємні комбінації серединою площі, годі було навіть говорити, м'яч застрягав у болоті і змагуна талапачили по коліна намагалися, ілюді дареми, відкопнути м'яч вперед. Акції відбувалися адебільша берегами гриша РКС застосував горішню гру крилами. Сидовий час намагався грати приземними подчани, але згодом теж перейшов на високі подачі, які виявлялись рішуче раціональніші. В першій половині, крім кількох перших хвилин легку перевагу мав Сян. У другій частині ця перевага ще збільшилася, Сян мав кілька ідеальних нагод, однаже напасники не змігли їх використати. Одну з підворітних ситуацій використав притомним стрілом Федорович, який був між іншим найкращим змагуном Сяну. Крім цього грали оба бічні помічники, зокрема Неофіта. Залога виконала задовільно своє завдання, хоч при страті воріт ніхто інший не звинив як саме заложенники. Гуцул оборони 2—3, здавалося, безнадійні ситуації. Напад Сяну не міг захопити. Не достав йому пробовости і стрілу. Найкраще ще на грав Турко й Медишский, найслабше Гібалевич і Березовський. Суський придержує за довго м'яч.

Для РКС-у здобув вірвання Дайчман із несподіваного стрілу. В РКС-і добрий Зуб на воротах, амаз й оба крайники.

Суддя п. Нусенблат. Висліди 1:0. 2000.

ОКРУЖНА ЛІГА.

Львів. ЛЕХІЯ — РЕСОВІЯ 1:0. Це 47-хвилинна догровка перерваного восени м'ячу з причини зламання ноги гравця Ресові Хвалці. Догровка не дає висліду і м'яч остаточно покинувся 1:0. Суддя з Драбковський.

Львів. ГАСМОНЕЯ — КОРОНА 1:0 (1:0). Це дуже гострій і завазній грі в трудом виграли господарі. Ворота здобув з карного Генік. Суддя п. Тимч. ПЕРЕМІНИЛЬ. ПОЛЬОНІЯ — ПОГОНЬ 1:5 24 (1:0). Польонія виграє, бо мала весь час перевагу над слабою-шим разом Погонь. Ворота для Польоні здобув Калтковський і Зелінський з карного. Суддя шж. Вайуховський.

СТРИЙ. ПОГОНЬ (СТРИЙ) — ЧОРНІ 4:1 (2:0). Гра нецікава а перерагою господарів. Ворота для Погоні здобули Парилік (2) та Валіцкий і Стефанішин, для Чорних Журковський. Погонь не використала карного. Суддя п. Раніш.

ТАБЕЛЯ ОКР. ЛІГ.

1. Юнак	13	19:7	27:14
2. Погонь І. Б.	14	18:12	37:24
3. Україна	12	15:9	31:17
4. Погонь Ст.	13	14:12	33:24
5. Ресовія	12	14:10	25:21
6. Гасмоней	13	13:13	15:13
7. В. К. С.	11	12:10	20:16
8. Корона	13	12:10	19:17
9. Лехія	12	11:13	15:13
10. Чорні	11	11:11	20:21
11. Польонія	13	9:17	18:21
12. Р. К. С.	13	9:17	9:13
13. Сян	13	9:17	15:23

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВАРШАВА. РУХ — ВАРШАВЯНКА 3:0. Сторона поразка Варшавської на залоному гриші.

КРАКІВ. ВИСЛА — ПОЛЬОНІЯ 2:1. Прогрива виграє Висла у себе в дома.

ХОЖІВ. КРАКОВІЯ — АНС 2:1. Краковія виграє зі своїм прогривом у цього в дома.

ПОЗНАНЬ. ВАРТА — УНІОН ТУРІНГ 7:0. Варт розгромива мовика Ліги у його першому виступі.

Львів. ПОГОНЬ — ГАБРАРНЯ 3:1. Погонь не страшилась прогривніа королівського Руху і здобула із до Кракова зі своїм прогривом у цьому в рунком.

ТАБЕЛЯ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

1. Варта	1	2:0	7:0
2. Погонь	1	2:0	5:1
3. Рух	2	2:2	6:2
4. Краковія	1	2:0	2:1
5. Висла	1	2:0	2:1
6. Габарня	2	2:2	5:5
7. А. К. С.	1	0:2	1:2
8. Польонія	1	0:2	0:3
9. Варшавянка	1	0:2	0:3
10. Уніон Турінг	1	0:2	0:7

МИСТЕЦТВО Б-КЛЯСИ.

ЗОРА—ЗОЖА (Винники) 2:1 (1:1).

Перші весняні змагання, які відбулися на селівинському ґрунті, вирішила Зора заслужено у свою користь. Зокрема багато допомогла Зорі рухавкою й права, яку вона відбула перед мистецтвами. Зорі здобув Завиский.

УСПІХИ КОШІВКАРІВ УКРАЇНИ.

УКРАЇНА—ГАСМОНЕЯ 3:0 в о.

Україна виграє без гри тому, що Гасмоней не пушено.

УКРАЇНА—ДРОР II 3:1 (1:1).

Перша офіційна перемога кошівкарів України, які заграли невеличким жертвенно. По кількох гривах змагання чорно-червоних помітно піднісся.

Україна грала у складі: Білик, Бойчук, Каш, Шованч, Лукінович, Наклович І, Наклович ІІ, Місський. Точка для чорно-червоних здобув: Бойчук ІІ, Каш І, Місський ІІ, Наклович ІІ 4. Наклович ІІ 2.

Прилюдна збірка на Т-во „Відродження“

Головна Рада Українського Протилежого Товариства „Відродження“ повідомляє П. Т. Українське Громадянство, що Львівське Товариство дозволило на четверту з черги прилюдну збірку на цілі Товариства „Відродження“ у своєму терені, з винятком повістей: березняського, ярославського, кольбушівського, львівського, перемиського, сандомирського, короснянського, ліського, сандомирського, короснянського і рясівського. Збірковий день на 23. квітня 1939 до закриття міських міст та на 21., 22. і 23. квітня на збіркові листи по селах.

цей час дозвіл на таку збірку у Станіславському і Тернопільському Воевідствах. Проханням П. Т. Українське Громадянство у цей ювілейний рік 30-ліття діяльності Товариства „Відродження“ не відмовитись під час перемислення збірки від щедрих поголовних жертв на фонд боротьби з алкоголізмом та нікотинізмом серед нашого народу.

ЗА ГОЛОВНУ РАДУ УКРАЇНСЬКОГО ПРОТИЛЕЖОГО ТОВАРИСТВА „ВІДРОДЖЕННЯ“:

М-р Микола Ценко, М-р Адам Антонович, голова, за секретаря.

БО ЦЕ ЗНАМЕНІТА ТЕШИНЬКА ГОРІЛКА

— Гарне футро кримське — це золото. Набудете його у нас, тільки у Юліана Глушківського, Львів, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.

1430 а 1—2
— Фарби, лякери, косметику купуємо у відомій ф-мі Іж. Б. Попович, Львів, вул. Руска 16.

708 1—3
— Магазин постелі Р. Джала — Львів, Хоружини 5, поручає ковдри, матраци — перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Приймає піря до прання. Тел. 294-81

1282 94-13
— У львівському університеті Ів. Каз. промували дня 18. III. ц. р. лікаря Володимира Прокоповича на доктора медицини, на основі праці з ділянки дерматології.

706
— Незнищальні українські скарпінки „Отже“ дістанете тільки в кооп. „БАЗАР“, Львів, вул. Руска 3.

607
— Нову книжку бібліотеки „Діла“, II. том „Далеких Обріїв“ С. Яблонської, ми вислали вчора нашим передплатникам як книжковий додаток за лютий. Рекламції приймаємо до 14 днів і то тільки через пошту. Звертаємо увагу, що з премійних книжок не можуть користати ті, що беруть часопис у кіосках чи крамницях, бо тоді ми не маємо їх у своїх списках. Найближчі томи бібліотеки друкується.

— Новий парох церкви св. Пятниць у Львові. Зачуваємо, що о. Евзеій Бачинський, парох Бережан і б. довголітній сотрудинок при церкві св. Юра у Львові, приходить на парох до церкви св. Пятниць у Львові. Сподіємося, що о. Бачинському вдасться в короткому часі довести ту церкву і парохію до цвітучого стану.

— Старшина Кружка Р. Ш. ім. Г. Баранова подає усім своїм членам і прихильникам до відома, що улаштує традиційний „Солодкий Базар“ в довіщі школи при вул. Мохнатого 12, в день 7. квітня ц. р. Солодкі жертви як торти й бабки приймає в четвер пополудні, за які вже з гори жертводавцям широкі дякує Старшина.

— Звільнили від кари дир. Магальса і п. Гапика. Судова розправа в Окружнім Суді у Львові дня 31. березня ц. р. до ч. акту VIII. Кад. 938/39 виказала, що в часі авпра протилежної оборони в днях 13. і 14. лютого ц. р. в

Виселюють з Польщі.

Пішуть нам: Старство в Холмі письмом 1. березня ц. р. повідомило на основі рішень Львівського воевідства чотирьох б. військ УНР, щоб вони до 9. квітня ц. р. покинули межі польської держави. Повідомлення про виселення з Польщі дістали таємні емігранти: 1) Сава Марчук, уповноважений відділу У. Ц. К. в Холмі; 2) Кучо, диригент хору православної церкви у

Холмі; 3) Іван Гончаренко, дяк православної парохії Жмуть-Жулин та 4) Іван Аркадій, дяк православної парохії в Дипутичах-Воеславичах. Майже всі виселені мають родини з дрібними дітьми. Влада не продовжила їм побуту і загрозили, що якщо в означеному реєстрі не покинуть меж держави, відставити їх до границь СССР.

НОВИНКИ

4

КВІТЕНЬ

ВІВТОРОК

От. от. 22. березня 1939.

Василья саша.

Лат. Іандора ш.

Сонце: схід — 4.55, захід — 18.00.

Місяць: схід — 12.22, захід — 5.21

Повня в год. 3.18.

Завтра: 5. квітня. Среда.

От. от. 23. березня 1939.

Нікова, Лідія.

Лат. Виноград.

Сонце: схід — 4.53, захід — 18.01.

Місяць: схід — 20.50, захід — 5.50.

— МАГАЗИН ВІЛЛЯ І ПОСТЕЛІ МИХАЙЛА ПРОЦЯ, ЛЬВІВ — РИНОК 14 поручає: КОВДРИ, МАТРАЦИ, готові подушки з піря, простира, пошевки і всяке найвибагливіше жіноче і мужське білля. — Цінні дуже низькі — товар першорядний. 442 3—30

— Зверніть увагу знайомим, що модні торбинки, парасолі, течки, валізки, пуляреси, портфелі і т. п. — дарунки — купуємо тільки в українським магазині шкір. і подорож. галантерії — ТЕКА — Богдан Гіряк, Львів, Шайнохи 3. 92 2—2

— Перед Святими пам'ятайте, що капелюхи, спортові кашкеті, лугові, шкільні та інші шапки дістанете в крамниці „БЕРКУТ“ — шапкарні Українських Інвалідів — у самому середмісті — при вул. Бляхарській ч. 14 (бічна вул. Руска). 699 1—?

КОМІСАР ЛЕТУНСЬКОЇ ПОЗИЧКИ У ЛЬВОВІ.

Прова секція комітету ФОН повідомляє по генеральний комісар Позички Протилежної Оборони ген. Бербецький покликати директора державних залізниць у Львові на Оттона Гроссера на становище воевідного комісара Позички Протилежної Оборони на львівське воевідство. Бюро міститься при вул. Подлевського 1 і чинне кожний день з годинах 8—20, тел. 285-00 і 285-05.

ВІД ТА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ — НА ПРОТИЛЕЖНУ ОБОРОНУ.

ВАРШАВА. ПАТ. До п'ятниці старшини, старшини та адміністраційні урядовці і родини військових підприємств задекларували в спеціальну протилежну оборону понад 100000 зол., державні урядовці — понад 100000 зол.

10.000 ЕМІГРАНТІВ.

БЕРН. ПАТ. Як виходить зі звіту федеральної адміністрації поліції, в останньому часі на польську територію скоринилося коло 10 тис. емігрантів. 3.000 з них утримують організації християнських жінок.

ПРЕДСТАВНИКИ У СЛАВСЬКУ.

СЛАВСЬКО. ПАТ. 29. березня приїхали тут представники мадлярської армії та міністерства військових справ, щоб перевести з польськими представниками розмови на тему утворення сусільських зв'язків.

3)

(про одну націю взагалі не було мови), яку цілі історики або російські або українські російської школи, висунули головним аргументом, що вирішив московсько-українську угоду. У міркуваннях бояр грало також ролю деяке почуття самозбереження: черкаська пошесть могла кожної хвилини перекинутися і до московського краю, де немало бракувало причин, щоб ця пошесть osiąгла такий самий успіх, як у козацькій країні.

Хмельницький настійливо вимагав — і це була основа угоди — негайного озброєного виступу проти Польщі для оборони українських етнографічних земель, але в Москві за тих часів уже було немало, так мовити, „західників“, які мріяли про політичний та культурний союз з Польщею і їм, не на рік, мало уміхалася комбінація, що тягла за собою конфлікт з Варшавою. Польща зі свого боку зручно грала на таких західницьких симпатіях і запевняла у Москві, що при нагоді виберуть королю царя і тоді союз Москви із Польщею стане доконаним фактом.

Всєм „західникам“ залишилися в меншості, і цар за ухвалою Собору погодився на пропозиції гетьмана. Одночасно рішили вести війну з Польщею. Останній досвід війни з Польщею скінчився, як відомо, досить сумно для Москви. І цього разу готувалися до боротьби поважніше. Амбасадра Машокина до Франції, тоді найпершої держави в Європі, була одним з підготовчих кроків до війни з Польщею. Річ в тому,

що поляки підтримували привязь із Францією і у світ ішли чутки, що польська королева була рідною сестрою Людовика XIV-го. У відпіваній від Європи Москві вірили цьому, хоча в дійсності: Марія-Луїза, по черзі дружина Владислава IV-го та його брата Яна-Казимира, не була сестрою Людовика XIV-го: вона навіть не була французенкою з роду. Вона походила з італійської родини Гонзага і лише виховувалася при французькому дворі.

Уважаючи Францію за велику приятельку Польщі, віруючи, що французький король і польська королева брат і сестра, московська дипломатія вислала посольство до Парижа, щоб заздалегідь виправдати свою війну з Польщею. Але, як ми бачили, із дійсної причини, про намірену війну за Україну, не було нічого ані в царському листі, ані у заявах Машокина. Замість цього послали привезли до Парижа польські книги, де „ображали царя“ і за які варшавський уряд не міг навіть бути відповідальним. „Отже зараз у перших кроках свого співжиття з Україною московська політика виявила іскраву тенденцію не переносити українського питання на міжнародний ґрунт. Ця тенденція Москви непохитно була традицією російської політики при всіх режимах аж до сучасного червоного: українська проблема, мовляв, є внутрішньою проблемою Росії і чужинцям нема чого туди мішати. Але не всі тої самої думки.

Париж.

Варшавська московська амбасида в Парижі зі скандалом.

(Далі чинить).

Варшавська московська амбасида залишилася не в Парижі, але в Москві, де не залишилася добре враженням. У полудню золотий ланцюг на знак дружби 600 ліврів, Машокин зі своїми товаришами залишили Париж, де не залишилися добре враженням. У полудню золотий ланцюг на знак дружби 600 ліврів, Машокин зі своїми товаришами залишили Париж, де не залишилися добре враженням. У полудню золотий ланцюг на знак дружби 600 ліврів, Машокин зі своїми товаришами залишили Париж, де не залишилися добре враженням.

Успішна рекляма

Це оголошення у святочному великодному числі „ДІЛА“.

Завдяки оголошенню придбаєте клієнтів, збільшите доходи!!!

Замовлення приймає Адміністрація до 5-го квітня 1939.

Львокалі Товариства „Просвіта“ не світилося і тому п. С. Магальса, директора канцелярії та п. А. Гапка, адміністратора дому, укараних Городським Строством за невиконання заряджень Управи протилетунської оборони гриною по 500 зол., звільнено від вини і кари.

— Розв'язують „Луги“. Повітове староство в Надвірній розв'язало „Луги“ в таких селах: Назавізові, Тарновиці Лісній, Перерослі, Пнівці, Пасічній, Молодькові, Солотвині, Росільній, Лоевій та Майдані к. Солотвини. Крім того заборонило заснувати нові „Луги“ у Прислупі і Фентералі к. Пасічної.

— Почта підчас свят. Дня 8-го квітня (Велика Субота) почта урядуватиме для публіки до год. 16-00. На Великдень (9-го квітня) почта зовсім не буде працювати. На другий день свят (понеділок 10-го квітня) почта працюватиме, як у кожне свято, тобто від год. 9—11 та одночасно доручатимуть усі поштові посилки. На третій день наших свят почта урядуватиме нормально, як у звичайний будень. Урядові години в телеграфі і телефоні підчас свят не змінені.

— Польська архидієцезія у Львові має тепер 28 деканатів, 1,079,000 вірних, 412 парохів, 390 парохів, 156 вікаріїв, 487 світських священників, 79 черців, які займаються душпастирством, 9 греміяльних каноніків, 9 почесних каноніків, 135 питомців у духовній семінарії, 8 звичайних професорів теології, 4 габліційних, 5 доцентів, 1 суплента та 2 асистентів. Слід згадати, що єпископ-помічник Базиліанський недавно, що у львівській архидієцезії римо-католицького обряду створять нові деканати.

— Далека акція відновлення кам'яниць. Городське староство у Львові почало вже вислати візвання власникам кам'яниць, щоб відновлювали кам'яниці. Староство вислало вже 105 візвань у справі заміни пошкоджених антен на збірні антени, 22 візвання у справі відновлення фасадів кам'яниць, 5 візвань у справі бетонування підвіри, 12 візвань у справі нових огорож і 24 санітарних візвань. Далекою акцією займається поліція під управою старости д-ра Клімова.

— Таємничий стріл до поліціанта. Поліціант Степан З. повідомив поліцію, що коли він переходив вул. Курковою в товаристві своєї судженої, якийсь чоловік стріляв у його напрямі, однак невдачно. Поліція повела слідство, щоб вивчити загадку таємничого революверного замку на поліціанта.

— Збільшення кількості католицьких парохів у львівській єпархії. У львівській латинській єпархії відчувається дошкучливо нестача католицьких священиків і священників. Тепер, із дня 1. квітня ц. р. церковна влада, в порозумінні з державною владою, щоб зарадити цій нестачі, творить на Волині 20 нових парохіальних етатів та 11 вікаріятів. (КАП.)

— Покорот до католицизму. „Життя Католика“ повідомляє, що в січні ц. р. перейшло на католицизм 12 православних в однійській общині і в селі Кустин (рівенський повіт) 7. У березні ц. р. перейшло на католицизм 9 осіб (дві родини) у Кремені, 39 у Бережках, пов. Кременець і 47 у Торговиці, пов. Дубно.

Загально на латинський обряд вернулося на Волині за минулий чвертьрік 114 осіб.

— Нові лавники в Тернополі. Тому, що про-тести внесені проти виборів Міської Ради в Тернополі відкинено, воевода доручив скликати засідання Міської Ради для вибору лавників, якими стали: Микола Терлецький, Степан Юзвза, Людвик Любедський і д-р Натан Нус-бави.

— Увільнений від вини і кари. Окружний суд у Золочеві по розправі 24. березня ц. р. увільнив д-ра І. Лемішку, лікаря в Камінці Струмиловій, якого засудив городський суд у Камінці Струмиловій на 3 місяці арешту і на гривку за провини зі ст. 170. к. к., від вини і кари.

— Тайна смерті діда. В Посічі, коло Станиславова, вмер рік тому багатий дідач Михайло Семанов. Після похорону розійшлися чутки, що він не вмер природною смертю. Після поліційного слідства переведено ексгумацію тіла і виявилось, що Семанов хтось убив. Переведено арештування і на підставі слідства притримано у в'язниці як підозрілих у злочині дочку вбитого Павліну Білоус, її мужа Івана та Ф. Зубика.

— Краєва хроніка. В Лискові, жидачівського повіту, в загороді Андрія Шпильки вибухла пожежа, яка внаслідок сильного вітру перенеслася на будинки Юстини Романкевич; обі загоро-ди згоріли до тла.

— Чорна смерть. У копальні „Ример“ у Недобчицях вугілля присипало вуглекисла К. Мисленіка. Трагічний випадок трапився теж у копальні „Валентин-Вавель“, де вугілля засипало робітника К. Беняшека.

— Грабунковий напад. До складу вугілля в селі Кухарі, пов. Ланьцут дісталися минулої ночі невідомі грабіжники, зв'язали власника складу Фелікса Антчака, підрізали йому горло і тоді знищили зовсім склад та його помешкання. Поліція шукає за кривожадними бандитами.

ВАНІЛІНЕВИЙ ЦУКОР
до ПЕЧИВА

кооп.
п-ласт.
влас. торгівельна

— Населення Туреччини. Турецькі статисти-чні дані вказують, що Туреччина має тепер 17,829,214 мешканців, значить на 1,671,196 мешканців більше, як у 1935. р. і 4,280,944 осіб більше, як у 1913. р. На основі статисти-ки в Туреччині є 9,121,639 жінок і 8,707,675 чоловіків.

— Новий рекорд швидкості устійнив німецький летун Ганс фон Дітерле на мислив-ській літаку типу Гайнкель коло Оранієнбург-га, на північ від Берліна, досягнувши швид-кість 746,6 км. на годину. Дотеперішній ре-корд швидкості належав до Італії, що його устійнив був Італійський летун Анджельо в 1934. р., який досягнув швидкості 709,209 км. на годину.

— За вбивство фабриканта літаків. Фран-цузька поліція арештувала в Орані і Марсей 4-ох еспанських емігрантів, які брали участь у вбивстві в Барселоні французького фабри-канта літаків Моро. Вбивники забрали тоді 300,000 франків, що їх Моро дістав від чер-воного еспанського уряду за продаж двох літаків.

— Катастрофальне положення хліборобства на Сов. Україні. Комісар хліборобства СССР Бенедіков оголосив у „Правді“ знаменну статтю про тяжке положення хліборобства на Сов. Україні і в південно-східних округах центральної Росії. Бенедіков пише, що пово-ротна хвиля морозів заповділа великі шкоди у хліборобстві. В деяких районах України за-сіви ще зовсім не почали. В округах над Во-гою положення хліборобства ще страшніше внаслідок минулорічної посухи. Комісар ви-знає різні колективи, щоб завоювали шко-ди, які повстали внаслідок посухи і морозів.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Середа, 3. квітня 1889.

ПРЯШІВСЬКА РУСЬКА ЄПАРХІЯ.

(згідно з видним ц. р. по пяти літах Шенечко-м) поширена на 25 комітатів і нараховує 108,361 душ. (Від пяти літ число душ зросло на 12,018). По-рохій є 187, а з них 155 чисто руських і 22 таток, а вживають руської і мадярської мови. Філіальних це-рквами є 1241 (1119 без церков, 121 з чисто грецьких церквами, 11 з церквами спільними з латинськими). Каміних церков є 236, дерев'яних 88. Стан духова-ства: 6 дійсних і 5 почесних крілошан, 35 комітат-ських совітників, 20 церковних округ, 207 світських священників і 3 єромонахів у двох монастирях.

„ЗДОРОВА ПРИРОДА“.

В селі Бурдлівцях коло Скали над Збручем на селення породила троє здорових дітей і мати і на-мозлята здорові. Замітне, що в тому повіті є здорові народ ірпкий та дужий, здорової природи.

НЕГУС УМЕР ВІД РАН.

Рим, 3 квітня. Абісінський негус Оганес по-в'язаний ран, які дістав в останній бою під Матені проти дервішів.

Дописи.

СТАНІСЛАВ

Шевченківські свята. В суботу 25. III. украла середшкільна молодь у Станиславці виступила свято на пошану 125-ліття народниці Тарас Шевчен-ка. Концерт відбувся в тому дні даці. Вранці для святи-молоді дівочих гімназій Р. III. і СС. Васильєв та їх української держ. гімназії, автором для громадсь-ти. Програма складалася з трьох частин. У першій частині першою точкою був „Монумент націоналістич-Оригінально розміщена молодь довкола обидви рі-щого бюсту Шевченка відповідала „Заповіт“, а І. Ве-нич, утєпши 4. кл. гімн. СС. В., вигосила „Думи Кобзареві“ (якого автора?). Черговою точкою був про-мова В. Цимбалюго, 2. кл. гуман. ліцею. Вити в-жеський хор відповідал Шевченку-Ворова. Далі горіть“ і перша частина закінчилась „Гамалі“. Виконали її учні української держ. гімн-Далі точки другої частини концерту виконали рефер-учениці 2. кл. гім. Р. III. на тему: „Хронологічно-нальний і літературний елемент у творчості Шевчен-ка та інсценізація „Дукавця“ у виконанні могоді за-трюх заведень. Третя частина програми обидла-продуцію муж. хору (Шевченко-Смерчаків). Тр-вода в синє море), декламацію уч. Пошані: 4. кл. гімн. СС. В. „Подражаніє Ісай глаго XXXV“ і мого-мішаний хор відповідал Шевченку-Лисова. Рам-стосне“ Просит програми й інсценізації могоді І. Герцен-Русова. Тільки одною продукцією муж. хору-ригував ученик (Каратильський Я. з 2. кл. гімн.) хорів диригував проф. Барич. Також декларі в-лі виконали учениці, тільки арт-мастер М. Зуха. З-лість вічим не відбігала від значаєнт шкільної през. Здається, вранці було б дати змогу знати в-власну ініціативу як щодо програми, так і в-власно самим учням — тільки під керівнім настав-старших. На нашу думку молодь мала б той саму в-правитися до ширшої, більше відповідальної дум-не була б обмежена до механічного виконання тре-го, хочби навіть і вранці, але не зловживаючи з-алобутого плану. — В неділю 26. х. м. святкували Шевченківські роковини читальня „Просвіта“ на Бали-концертом, що в ньому взяв участь муж. хор „Думи-під управою м-ра Осипа Крушинського.

Гальо! Чортків і околиці! РЕСТОРАН під „Коронаю“

Львів, Ягайлонська 11.

— найб-льша вибагливість, найліпша кухня, найкращі на-

ПЕРЕМІШ

Дітвора народної школи ім. М. Шашкевича в-ремеші, як щороку, так і цього року закінчує-Перемеші Шевченківські свята концертом, що в-оє у 125-ті роковини уродни Шевченка в обрані в-у великій залі Народного Дому. На програмі святи-„Заповіт“, промова Голішевця, уч. 4. кл. гуман. лі-класиці та хорів продукції. Програма була в-виконана силами дітей і зовсім безкоштовно.

Повітове Шевченківське свято відбулося в-Виділу філії „Просвіти“ в Перемеші в залі в-резини ц. р. згодуде в залі Народного Дому. Чоло-„Просвіти“ перемешської філіяльної святи в-послі Незабутньому Кобзареві. На програмі святи-1) Остеневі „Заповіт“ у виконанні могоді в-Перемеші-середшкільної; 2) вступне слово могоді в-тимовича; 3) Лідкович: „Торжествена тителі“ в-робовича; 4) Лідкович: „Думи могоді“ — могоді хор тителі в-мич під управою П. Савошні; 4) Навеселі „Думи-ла“ — муж. хор тителі в-Вільшана залі тителі в-

